

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Saks, President J. Lupsha, Sec.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

45th Year

ISSUED EVERY DAY EXCEPT SUNDAYS AND HOLIDAYS

Advertisement on Agreement

Za celo leto velja list za Ameriko \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za četrt leta \$1.50
Za New York za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50
Za inozemstvo za celo leto \$7.00
Za pol leta \$3.50

Subscription Yearly \$6.—

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJ IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA", 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
TELEPHONE: OHeesea 3-1242

DOPISI brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar za naročnin naj se blagovno pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se nam tudi prejane bivele naznani, da hitreje najdemo naslovnika.

PRETNJA ŠPANSKE VLADE

Španska vlada je pred nekaj dnevi zapretila, da bo začela obstreljevati nemška in italijanska mesta. To naj bi bil odgovor Hitlerju in Mussoliniju, ki sta poslala letala nad utrjena španska mesta in povzročila strašno razdejavanje.

Mussolini imenuje to pretnjo "vojno napoved", istega mnenja je tudi nemško časopisje, in nedvomno je tudi v Ameriki precej ljudi, ki pravijo, da španski vladi ni dovoljeno tisto, kar je dovoljeno Nemcem in Italijanom.

Nihče ne more trditi, da nemški in italijanski piloti ne vrše krvavega rokoletstva in da ni španska vlada upravičena vrniti milo za drago.

Treba je pa nekaj vpoštevati. Nemški in italijanski neudeleženci, ki bi postali žrtev takega napada, niso sovražniki španskega naroda. Baš tako brez moči in nedolžni bi bili kakor španske žrtve nemških in laških letalcev.

Mussoliniju in Hitlerju bi bil tak zračni napad dobrodošel. Zlaj Francu neoficijelno pomagata, dočim bi v takem slučaju napovedala Špani vojno. Ker bi Angleži, Francozi in Rusi ne pomagali Špancem, bi jima bila popolna zmaga zajamčena.

Odhajanje "prostovoljcev" s španskega ozemlja nič kaj ne napreduje. Mussolini čaka prve poteze nasprotnikov. Francozi, ki imajo na Špankem dosti manj svojih ljudi, pa čakajo, kdaj bo Mussolini zganil.

Angleškega ministrskega predsednika Chamberlaina vse napada. V svoji lastni stranki je izgubil dosti prijateljev, ker drži roke križem, ko Italijani potaplajo angleške ladje v Sredozemlju.

Angleška vlada je svetovala Mussoliniju, naj odpokliče večje število svojega vojaštva iz Španke, še predno bi začel poslovati nevmeševalni odbor.

Kakšen odgovor je dobila? Lahko so potopili še par nadaljnjih angleških ladij, lahko časopisje pa očita Angliji samoljubje in sebičnost.

Pod vaško lipo.

Piše kakor misli FRANK KERŽE

Mašine — srečno in nesrečno zvezdo.

V vuvnju tega življenja se včasih človek nstavi sam pred svojimi mislimi. Kakor strela planejo pred tabo, ti pokažejo to ali ono sliko ali pa zahtevajo odgovor na vprašanja, ki ti pridejo na misel sam ne veš od kod.

V New Yorku je na tisoče vseh mogočih ljudi brez dela. Enako je drugod po deželi. Vzemem recimo odvetnike. Učili so se, hodili so leta v šole, misleč, da si s tem grade vojo bodočnosti. Res, eni si jo grade — to se pravi: pridejo po enem strašnem naključju do neke pozicije, v kateri so potem zavarovani. Drugi se pa zastojno trudijo, da kam pridejo, četudi so prav tako zmnožni in pripravljeni, kakor oni, ki so kaj dobili.

Vzemimo sodnike v New Yorku. Veste, koliko plače imajo? Po petindvajset tisoč na leto. Plačujejo jim baje za to toliko, da bi bili bolj poštenji. Vzemite zopet sodne klerke. Baš te dni čitam, da je naš župan izgubil tožbo. Neki sodni klerk je dobival po deset tisoč na leto. Sodniki so mu pa zvišali na petnajst tisoč. Župan je rekel, da nima denarja in da je deset tisoč dosti lepa plača za vsakega uradnika. Sli so na prvo in drugo sodnijo, menda do najvišje v naši državi. In kaj je razsodila? Da imajo sodniki pravico povzpeti plače sodnim uradnikom. Na čigav račun? Na svoj gotovno. Država pobira vse mogoče davke in ona naj plača. Če pa nima? Smešno vprašanje. Vsaka stranka, ki prevzema kak kos vlade, je tudi dolžna, da poskrbi dovolj dohodkov za vse. Če jih ni, se pa nabriše nove davke mant in tebi, če naravnost ne, pa po ovinkih.

Ne misli, dragi moj, če nimaš hiše ali dela, da ne plačaš nobenega davka. Vsak človek vlad v nekakšnem stanovanju. In na človeška stanovanja je danes tak davek, da bo treba resno gledati kakle luknje v skalah, če so še kje davka proste. Ako kdo plačuje trideset dolarjev na mesec stanarine, tedaj plača v tem denarju deset dolarjev davka. Ako kdo kupi tikek za vlak za deset dolarjev, plača tri dolarje davka v tem. Par čevljev za pet dolarjev imajo dolar in pol davka. Kamor se ozreš in kakor se ga neš, te vjamejo, zakaj v naših državah imamo nič manj kakor stotina milijard škrtih davkov, kateri pobere od vsakega dolarja eno tretjino.

Ampak to le mimogrede. Namen moj je vprašati, kako je to, da je eden izmed odvetnikov lahko sodnik za petindvajset tisoč na leto, drugi z enakimi študijami pa nima kaj jesti?

Zakaj sem vzel baš odvetnika? Ne zato, ker bi bili ti najbolj prizadeti. Vsak stan ima svoje reveže. Ampak te dni berem oglase v listu, kako se neki odvetnik ponuja v službo. Vse bi prevzel: za spremeljalec, toknača, kuharja, soferja, čuvaja ali kar bi bilo, samo da bi nekaj plačalo.

Zakaj dobe eni tako dobro, drugi pa ne? Pravijo, da zato, ker so rojeni pod srečno zvezdo. Drugi, ki pa samo čakajo na delo, so zopet pod pokroviteljstvom nesrečne zvezde.

Če me zljaj vprašate, kdo odhira te zvezde, bi rekel: mašina. Te dni je umrl eden izmed naših senatorjev. Oglasil se je nov, a ne samo eden. Ta bi bil rad, oni tudi, tretji bi se ne branil.

Meni se je včasih tako velkokodno zdelo, ko sem čital v

listih tako: ta in ta stranka zahteva tega in tega recimo za senatorja, kongresnika ali za kar je bilo že. Pa sem rekel: kako so ljudje požrtvovalni. Vem, da bi bil slednji v stranki sposoben za mesto in tudi vem, da bi se ga noben ne branil. Zakaj mesta, ki nimajo nobenega dela so sedaj dobro plačana. A vendar so se vzdignili in zavpili: tega hočemo!

No, ko sem kasneje malo več vedel o mašini in njenih vrlih, sem si odgovoril na marsikatero nepričakovano vprašanje. Recimo: stranka zahteva. To ni res. Ampak v stranki je nekaj brezznačajnih klati vitezov, ki bi radi nekje nekaj žrli. Ker ne morejo sami do kupa, izkušajo spraviti nekoga drugega. Če pride ta tje, ho na razpolago toliko mest — ne za ljudstvo, ampak za postopanje v stranki.

Meni se je od kraja jako čudno zdelo, da dela ameriška politika take reklame. Ne samo čudno, ampak naravnost poniževalno za tistega, ki je kandidiral in za tiste, ki so volili. Zakaj dolžnost vsakega volivca je, da pozna tistega, kogar voli, da ve vsaj za njegovo sposobnost.

V stari domovini smo res čitali kdaj kake članke in priporočila po listih. Doživeli smo tudi shode, v katerih so kandidati kazali bolj na prednosti njihove stranke, kakor na same sebe.

V Ameriki je pa vse drugače. Plakati, kakor za cirkus, listi, tiskovine, pošta, vse ti ponuja človeka. In rečem vam: ne zastoj. Zakaj če vzamete zvezno vlaklo — tam so milijarde na razpolago leto za letom in službe, kakor bi otresal drobnice. So diplomatične, poštno, sodne in na deset tisoče drugih, po katerih se danes vse ozira.

Da, tako daleč smo prišli. Pred dobrimi desetimi leti je vlada zastoj iskala sposobnih ljudi za razne urade. Rekli so: vlada ne plača dovolj.

Danes je pa za vsako še tako malo službo na tisoče kandidatov.

Ampak dragi moj, če nisi pod srečno zvezdo rojen, ne misli, da prideš kdaj ti zraven. Zakaj okoli vsakega vladnega mesta je toliko in toliko zaupnih ravsarjev, ki pazijo na to, da ne pride kdo nepoklican zraven.

Res, nekatere službe zahtevajo posebne izkušnje. Jaz že dam nekaj na take izkušnje, ampak samo v krajih, koder so ljudje v politiki vsled svojega čuta za dolžnost; in ne za — groš.

Veste, v stari domovini so postavili ljudje študirali in ko so končali gotove šole, je vsak vedel, da so sposobni za taka in taka mesta. Tukaj v Ameriki je pa vse drugače. Ti končš šole, potem moraš pa iti na izkušnjo, ki je taka, kakor številke v kočevarski malhi. Včasih se dobi, največkrat pa ne. Mašina je tista, ki gošpodari v naši demokratični Ameriki tako neznošno in krivično, da se človeku grbi. Ne samo v politiki, ampak pri vseh organizacijah. In najbolj žalostno dejstvo je, da je posebno razvita v — delavskih unijah.

Mašina je tista, ki varje ljudi, ki so na velikih in dobro plačanih mestih. Za varstvo so odbrani notranji gardisti, ki preže okoli predsedstev in gledajo, da v kali zalije vse, kar bi moglo kaj škoditi tistim, ki sede na bisagah. Zato najdete postavim Greena leto za letom na predsedniškem mestu, navadnega, poštenega in zna-

čajnega delavca pa leto za letom ali na stražni ali pa s pravico, da si sme iskati dela.

In takih Greenov je povsod, nemalo tudi po krajevnih unijah. Vpliv mašine se vidi po tem, da najdeš zmirom ene in tiste ljudi, kakor: odbornike, podpornike in prilizence, potem pretepače, ustrašenoče, itd.

Da je mašina res mašina, pa naj bo politična, delavska ali katere druga, se vidi po razmerah, ki vladajo tukaj in tja. Četudi so delavci recimo slabo plačani pri ti ali oni uniji, četudi jih je dosti brez dela, dobe žisto navadni predsedniki žisto navadnih lokalnih unij neredkokdaj po petnajts, avajset ali petindvajset tisoč plače, kar je — miko rečeno: škavlat. Nikdo na svetu ni tako dober ali tako nenadomestljiv, da bi mu moral reči delavec plačevati take plače.

Ne vidi se sicer tega nikjer po svetu — samo Amerika ima te vrste hoštie, pa sam ne vem, zakaj. Ali zato, da lahko kažejo: kako smo bogati, ali zato da lahko vpijejo: glejte, tele s tremi glavami! Povsod na svetu je zmagal duh človeški, le v Ameriki imamo še dolarški jard. Tukaj ne velja: kaj znaš ali zmores, ampak: kako si plačan. Kako dolgo pojše se to, tega ne vem.

Zanimivo je, da je mašina začela tudi med nas, četudi nimamo dosti polja za to ameriško sposobnost. Čuti se najbolj pri podpornih organizacijah — kaj drugega nimamo, kar bi neslo: Kulturni narod po Evropi so vselej pazili, da so taka plačana mesta oddaljali raznim duševnim in kulturnim delavcem, kar bi tudi pri nas v Ameriki ne škodilo. Imamo nekaj zmnožnih duševnih delavcev, ki počivajo, po uradih jednot se na valjajo desetletja mašinski bisargiji.

Zato bi bilo jako prav, da bi se vsak delavec kdaj pa kdaj ustavil in malo povprašal, zakaj so na dobro plačanih mestih zmirom eni in tisti ljudje in zakaj so v vrstah brezposelnih in dela iskajočih zopet eni in tisti. In ne šamo to. Če bi bila mašina v ta namen, da podpira zmirom ene, da žro, naj bi še bilo. Navsezadnje je vsake stvari enkrat konec, pa bi bilo tudi te.

Stvar je druga. Mašina rodi vselej reakcijo in korupcijo. Da se to ne vidi in ne izve, je treba močne roke. Za to skrbje mašinski koritarji. Trenirani na pesti in gobce po pravilu: ubij vse, kar se rodi demokratičnega in pravičnega. Ubij, s čimer moreš, če ne gre z gofijo, pa s pestjo.

Moč mašine in njena korupcija je nekaj, kar se bo dalo jako težko odpraviti. Prasiča ne spraviš od korita — vsaj izlepa ne. Treba je sile, te pa zopet ne dobiš, kjer si boš. Zakaj organizirana mašina je strah vse okolice. To je sila, ki ima na vesti krivice in nasilja, trajne poškodbe in umore.

Ali ni to proti zakonom? Seveda je. Včasih se kdo urami in zgodi se, da so tudi obsojeni, kakor postavim pri nas v New Yorku. Ampak vse to se zgodi jako poredkoma in tisti, ki to doseže, postane narodni junak in kandidat za višja mesta. Z drugimi besedami: najdejo ga sposobnega, da ga vtaknejo med tiste, ki so pod pokroviteljstvom mašine.

Imamo poleg političnih in delavskih mašin tudi bisniške. Tudi te so močne. Če danes kaj študiraš in iščeš potem pozicije v trgovini ali industriji jo mogoče dobiš. Če to dobiš, si vsaj misliš, da si srčen.

Ampak: če si kje kaj dobil, ne misli, da boš kdaj kaj postal. Je tako: gori pri vrhu je vedno najmanj deca in največ plače. Ampak mesta so rezervirana. Lepo vas prošim — ta ima sina, oni hčer, tretji sorodnike itd. Kar je kaj pri- da mest, to ostane dona.

Zakaj danes ni v Ameriki vprašanje: kaj znaš, ampak: koga poznaš. Če nimaš drugega, ljubi moj, kakor znanje v glavi in poštenost v sreč, boš kmalu prvič, drugič in tretjič pod križem. Moč duha in znanja ne šteje. V Ameriki je itak vse tako standardizirano, da ne potrebujejo dosti možganov. Navadni je tako: Čitaj časopisje in vide: boš od časa do časa oglaš: išče se — recimo kemist. Imeti mora praktične izkušnje v tem in tem. Najmejo ga, napravi jim vse mogoče formule, potem — no, potem je pa konec. Dole mogoče dva, tri mesece, potem pa sedi na njegovem mestu tekočevan praktičen delavec: en dela yu — tako, kakor je zapisano in napravi torej vse tako, kakor kemist — ampak: za deset tisoč tiste plače, ali pa še manj.

Ondam sem govoril s človekom, ki je že četrto stoletja v službi neke velike kemične družbe. Dobro plač, če ima? Hm, tam je vse preračunano na budget. Toliko mest je, toliko ljudi se plača — in basta.

Kako napredovanje? Mogoče je čezno delo — drugega ni.

In če se slabo dela — pa odleže vsak in vsi. Tudi človek, ki dela četrto stoletja za družbo? Tudi. Zakaj pa ne. Oni žisto dobro vedo, da kadar ni pri njih dela, ga ni nikjer. In nazadnje: kadar oni rabijo ljudi, jih dobe, kolikor jih hočejo, kadar jih hočejo in pod kakršnimi pogoji hočejo.

Mašina v industriji in trgovini te kar lepo vrže na cesto, kadar ne čuti profita. Če si večletni uslužbenec, imaš potem nekaj prednosti, kadar se zopet delo odpre. Tako vsaj pravijo.

Pa tudi osebne ali personalne mašine imamo. Recimo: tainta je tainto. Velika živina ali vsaj blizu nje. Če pride torej kdo od teh, je treba ekstrarokavice. Tem se ne odpirajo vrata samo za službe, ampak tudi za razne vezi. So dekleta z velikimi dotami. Ljubozni, kakor v nekdanjih dneh ni dosti. Tudi če se kdaj Amor zmeša toliko, da spari reveža in bogatinko, ne drži tak zakon dolgo. Bogatim baham se težko nstrože.

Ljubi moji, zljaj pa premisljujte srečno in nesrečno zvezdo. Tako je na svetu — zakaj je tako, tega ne vemo. Kako dolgo bo tako, tudi ne vemo. Vemo pa eno: da to ni prav. Jaz in ti sva pripravljena prenašati vdarec usode — toda samo in edino pod pogojem, da pridemo vsi na vrsto. Če sva tepena danes, naj bo, drživa grbo, potrpiva in misli- va, da pridejo jutri drugi na vrsto.

Če je res tako — dobro, toda žalibog ni. Revež je navadno brez prilike, brez napredka in večno v ozadju. Kdor ni profesionalen pretepač in prilizjenec, kdor ni v taki ali taki zvezi s tistimi, ki vladajo nad koriti — ne pride daleč. Pravzaprav nikamor ne, ker mu vse zatre v kali. Torej: če nimaš nobenih zvez s kako mašino ali koriti, ne upaj, da prideš kam. Da imamo vsi enake prilike, enake pravice, je taka laž, kakor bi kdo trdil, da imamo vsi enako v žepih, ali na bankah. Ali: da smo vsi enako plačani.

Kar nudi demokracija ameriškega kalibra, je za tiste, ki imajo. Njim odpre vsa vrata in vse močnje. Le redkokdaj se posreči komu iz vest revežev, da se v resnici dvigne tako, da ga nekdo vidi in sliši. Ampak to ni pravilo, pač pa — nesreča. Velika in posebna nesreča, če kdo izve zate ali če se ti kje odpre, da živíš kakor človek in ne, ko večni šta-par.

Ja, je razlika, pod kakršno zvezdo si rojen, pod tako mašino prideš, pa če ti je prav ali ne.

Peter Zgaga

AMERIŠKI PRAZNIKI IN NAŠE VESELICE

Ameriški prazniki so posebnost letos srečno postavljeni na nedeljo ali ponedeljek, da so kar trije dnevi za praznovanje, kajti tudi soboto je treba zračno priseti.

V ponedeljek bo praznik ameriške neodvisnosti. Slovenci mu bodo pa posvetili vse svoje sile (ki nikakor niso tako skromne) že v soboto in deloma tudi v nedeljo ter bo rajanje in jubihu in bamstada toliko, da v ponedeljek še kanonov ne bo treba, ker jih bo prejšnja dva večera več kot dovolj.

Koliko veselje bodo priredili ta dva dni rojaki po Združenih državah, mi ni znano, iskro bi pa rekel, da bo v vsaki slovenski naselbini že vsaj ena, kajti v tej deželi pravi neka naša nepisana postava, da se je treba že vsaj dvakrat na leto razveseliti. Obhajati je namreč treba največji ameriški praznik — 4. julija — in pa slovenski praznik — pustno nedeljo.

Rojaki se tega drže, pa naj bo prosperiteta, ko tolarji rožljajo po žepu, ali pa depresija, recesija ali kako se že pravi grdi copernici, ki amerškemu gospodarstvu mošnju, delavcem pa grla in žepe suši.

Ker sem se po šestindvajsetih letih sedenja tako pogospodil, da zadnje mesece vsak dan kar po štirindvajset ur v postelji ležim, uživam le tisto, kar mi k postelji prinesejo. Prav nikomur se ne smilim, in še dražje me povrh.

Prijatelj Jože in Nace sta mi poslala večeraj iz uredništva troje vabil:

Vabilo na ples, ki bo dne 2. julija zvečer v Slovenskem domu v Little Falls; vabilo na piknik, ki ga priredi Atlantska Federacija društev S. N. P. J. iz New Yorka in New Jersey v nedeljo, 3. julija v Charlie's Garden (60 - 18 Mtropolitan Ave., cor. John Street, Ridge-wood, N. Y., in vabilo na piknik Fannerskega Samostojnega Društva v Fly Creeku 3. julija ter se začne ob šestih zvečer.

Toraj v dveh dneh kar tri zabave in kar ljudi poznam, vem, da bodo zabave in pol. Na vseh treh prireditvah bi bil rad. Zadržaj, ki sem se jo po dolgem času v New Yorku udeležil, je bilo Slovanovo Martinovanje. V nedeljo se bo pa postavila Atlantska Federacija društev S.N.P.J. Lani je bil ta piknik najbolj obiskan. Vsi udeleženci so bili zadovoljni, zato bodo pa letos še svoje prijatelje pripeljali s seboj.

V soboto zvečer bo veselje v Slovenskem domu v Little Little Falls. Za 25 centov se bo lahko sleherni naplesal in največerja. Pet krav za groš in noben bargain v primeri z malenkostno vstopnino. Saj so krofi, ki jih Reza naredi, vre dni skoro po kvodru.

V nedeljo se bo pa dvignil ves slovenski Little Falls in opravil v Fly Creek na piknik Farmerskega Samostojnega Društva. In prišli bodo tudi iz Hartwicka, Cherry Valley, Elk Creeka, Worcestera in iz vseh bližnjih naselbin. Piknik bo na trati pred Slovenskem Domom, v domu, pred baro, za baro, po karah, grmovju, travi in vseposod.

Ponedeljek bo dan počitka, v terek jutraj bodo pa farmerji nabrusili kose, zapregli konje ali pa sedli na traktorje. Dan pred 4. julijem se namreč v gornjem delu newyorške države košnje začne.

Denarne pošiljatve

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.55	Din. 100	Za \$ 6.35	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	\$ 12.70	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 19.05	Lir 300
\$ 11.25	Din. 500	\$ 28.58	Lir 500
\$ 22.50	Din. 1000	\$ 57.15	Lir 1000
\$ 45.00	Din. 2000	\$ 114.30	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDBENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Na izplačilo veljajo zneski kot upravičeno, bodisi v dolarjih ali v lirah dovolj dolgo, da boljši pogoji.

Izplačila v ameriških dolarjih

Za izplačilo \$ 5.— morate poslati	\$ 5.75
\$ 10.—	\$ 10.50
\$ 15.—	\$ 15.75
\$ 20.—	\$ 21.00
\$ 25.—	\$ 26.25
\$ 30.—	\$ 31.50
\$ 35.—	\$ 36.75
\$ 40.—	\$ 42.00

Prejemnik dobil v starem kraju izplačilo v dolarjih.

NUJNA NAKAZILA IZVRŠUJEMO PO CABLE LETTER ZA PRISTOJNO SL.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Vesele in žalostne vesti iz slovenskih naselbin

DEKLICA VABI NA PIKNIK

Prosim malo prostora v vašem prijetnem listu. Rada bi namreč povabila vaše bralce na Piknik Slavčkov, dne 3. julija na Stuski farmi v Wickliffe, O. Ker je drugi dan praznik, imajo priložnost ljudje iz drugih naselbin nas obiskati. Zapeli bomo več pesmi. Slišali nas boste, kako bomo oponašali žabe: "Rega, kvak, kvak, kvak." Zdaj se pridno učimo za koncert skupnih mladinskih zborov, ki se vrši dne 18. septembra v Slov. Nar. Domu na St. Clair Ave. v Cleveland, O., na katerega vas že zdaj vabim. Učimo se pesmi, ki so jih zložili ameriški pesniki Ivan Zorman, Katka Zupancič, Ivan Zupan, Anna Krasna, Ivan Molek in drugi. Uglazbi pa jih je naš priljubljeni ustanovitelj skupnih mladinskih zborov in pevovodja Mr. Louis Seme Peli pa jih bomo mladi Amerikanci.

prijatelji, da nas skupno obiščete.
Prosim, oprostite moji slovenski pisavi; znam le, kar sem se naučila v treh letih v slovenski šoli Slov. Narodnega Doma.

Frances Cimski,
stara 10 let
Cleveland, O.

(Če ravno si stara šele 10 let in si se učila slovenščine v Ameriki, navzlic temu zelo dobro pišeš in skoro brez napake. Pišeš še večkrat, se boš še bolj izvežbala in nas boš z vsakim dopisom razveselila. — Op. urednik)

SREBRNA POROKA

Iz Detroit, Mich., poročajo, da sta tam praznovala svojo srebrno poroko 25. junija Mr. in Mrs. Bernard Travnikar.

POROKA V CALUMETU

Dne 15. junija se je v Calumet, Mich., omožila Margaret Staudohar, Slovenka z Ralphom Nerijem iz Trimountain, Mich., kjer bo njun bodoči dom ker je ženin tam zaposlen. Mladi par se je po ženitovanju odpeljal v Milwaukee, Wis.

PRIDITE NA PIKNIK

v nedeljo, 3. JULIJA

V ZNANEM

Charlie's Garden

60-18 Metropolitan Ave.,

cor. John Street

RIDGEWOOD, N. Y.

FINA GODBA

FINA POSTREŽBA

MNOGO ZABAVE

Piknik priredi

Atlantska Federacija

DRUŠTEV S. N. P. J. iz

New Yorka in New Jersey.

:: : VABILO NA PLES IN ZABAVO :: :

NA VEČER 2. JULIJA, 1938 SE VRŠI

P L E S

V SLOVENSKEM DOMU na DANUBE ST.,
LITTLE FALLS, N. Y.

PLESALO SE BO OD 8. URE ZVEČER DO 2. URE DRUGEGA DNE

SERVIRAN BO TUDI MALI PRIGRIZEK, IN TO VSE SKUPAJ Z
VSTOPNINO VRED ZA BORIH 25 CENTOV

Igral bo harmonikar J. ZORCE izvrstne poskočnice.

Vabljeni ste vsi Slovenci in prijatelji na to prireditev od
blizu in daleč. NA SVIDENJE V SOBOTO, 2. JULIJA.

FRANK MASLE

ROJAK SE JE PONESREČI USTRELIL

Iz naše naselbine se ne vidi nobenega dopisa, ker nas je le par slovenskih družin v Kramers-Stony Creeku (Pa.).

Z delam je tukaj, kakor povsod. Majna obratuje po 2-3, večasi 4 dni na teden. Naznani ti pa morem žalostno vest smrti botra naših dveh otrok Mr. Tony Poya, ki je umrl žalostne smrti dne 19. aprila 1938, po kratki in mučni bolezni, zadet od strela, ki si ga je sam ponesreči povzročil. Mr. Poy je hotel vstreliti psa, pri čemer se je pa puška sprožila in ga zadela v spodnji del obraza tako nesrečno, da je izdihnil par ur po prevozu v bolnišnico.

Mr. Poy je bil jako vesele narave, bil je povsod priljubljen in jako rad je prepeval, posebno, ko je prišel v družbo, je takoj rekel: "Dajmo zapeti!" Bil je dober in skrben mož in oče svoji družini, katero je jako ljubil. Mr. Poy ni bil v družstvu, ker je moral opustiti več društev radi slabih razmer. Pristopil je v društvo "Moose".

pa že prepozno. Njegova žena Mrs. Angela Poy se prav lepe zahvali vsega sorodnikom, znanem in prijateljem za krasne vence in cvetlice. Posebno se zahvali njegovi setri in družini Benk, ki so prišli tako daleč iz Canade pogledat svojega ljubega brata zadnjič po 27 letih. Prav lepo hvala tudi vsem družinam in posameznikom, ki so prišli iz Somerset in Raitz, Pa. Prosimo jih, da oprostijo, ker se nemore vsakemu posebej zahvaliti. Lepa hvala tudi družinam Tomažin in Simon iz Halwood, Pa. Torej naj bo na tem mestu vsem skupaj izrečena srčna hvala. Hvala lepa za vso pomoč in tolažbo.

Mr. Poy je bil pokopan po katoliškem obredu na pokopališču v Soldier, Pa. Mr. Poy je bil rojen v Slavoniji v Četkovcu; star je bil 49 let.

Z nesrečno družino sočustvuje vsak, kdor jo pozna. Nesrečni družini izrekamo naše globoko sožalje.

Ivana Rehar,
Stony Creek, Pa.

ROJAK UBIT OD PO ULICNE ŽELEZNICE

Pretečeno nedeljo okrog pol dne se je po Milwaukee, Wis., raznesla tragična vest, da je znanega rojaka Johna Evanicha zadela voz po ulične železnice in da je bil nesrečno na mestu ubit v trenutku, ko je John zapustil hišo svojega brata Louisa nasproti pota jalskega po ulične železnice, da se vrne domov k kosilu.

Evanich je rano v jutro dobil od svojih otrok za priliko očetovega dne, dve lepi ovrtnici v spomin. Bil je izredno vesel tega darila. Zadovoljen se je odpravil z doma na običajni nedeljski dopoldanski izprehod ter spotoma obiskal tudi svojega brata Louisa. Ko se je okoli dopoldne poslovil od brata, je zagledal, da iz west ališke smeri baš prihaja voz po ulične železnice, s katerim bi se lahko vrnil domov. Kot pripovedujejo očividci, je stekel čez cesto, da bi ga ujei, vozač pa ga ali ni videl, ali pa se ni nadejal, da bo Evanich skušal priti še na njegov voz in zato kare ni ustavil. Evanich je v naglici priletel direktno pod voz, ki ga je podrl.

in kotil pred seboj še kakih 50 čevljev dokler ni vsega okrvavljenega odbil v stran, kjer je nesrečno nezavesten obležal. Voz je drvel naprej še kakih 75 čevljev, predno se je motormanu posrečilo ustaviti ga. Ponesrečenca so nemudoma odpeljali v Emergency bolnišnico, toda je med potom že izdihnil.

Pokojni Evanich je bil star 48 let ter mirnega in tihega značaja. Doma je bil iz Malih Loč pri Ilirski Bistrici na Notranjskem ter je bival v Ameriki 31 let. Poleg družine zapuščal tu v Milwaukee še 4 brate, Louisa, Andreja, Josipa in Karla, v Spokane, Wash., pa še enega brata Franka. V starem kraju mu tudi še živi oče Anton.

POROKA

V soboto 25. junija sta se poročila v cerkvi sv. Vida v Clevelandu, O., Miss Mary Zajc, hčerka Mrs. Mary Zajc, in Mr. Rudolph Otoničar, sin dobri poznanca družine Mr. in Mrs. Rudolph Otoničar.

TO IN ONO IZ BESSEMER, PA.

Zopet sem se domislila, da bi napisala nekaj vrstic, da bi zagledale bel dan v "Glasu Naroda". Zadnjič sem čitala do pis od Svetega Antona v Poljanski dolini ter se pozdrav od dopisnika. Hvala lepa! Jaz rada berem dopise, posebno od domačega kraja. Se mi je marsikatera oseba znana, ki jo on omeni v pisavi. Sedaj pa vem, da bi gledala debelo, ko mora tudi tam biti vse drugače, kot je bilo tisti čas ko, sem jaz zapustila rojstni kraj. To je pa bilo leto 1896. Zjutraj ob peti uri v januarju mesecu, ko je bila najhujša zima, še šestnajst let nisem imela, ko sem se podala kruh iskat v druge kraje. Dobrava ima lepo ime, pa se dostikrat domišlim, da je neka ženska rekla, da nima pravega imena, da bi morala nositi ime "Slabina". Sedaj je mogoče bolj prijetno, ko ljudje imajo boljši promet, da lahko vidijo bližnja mesta.

Tako naprimer, da se mu Ljubljana, ne vidi tako lepa kot je neka žanjica vskliknila: "To je pa pravi raj," ko je videla mesto.

Delavske razmere so pa menda take kot drugod: za živeti je bolj malo, za umreti je pa preveč. — Cementna tovarna se še pošteno oglašča, da delavci naredijo 40 ur na teden, ampak delo pa je nemogoče, da bi ga dobil. Bo ravno tako kot v Idriji pod cesarstvom: rod za rodom bo moralo biti, ko oče umrje je večje število sinov, ki so sposobni za delo.

Drugače pa ni še preslaba tukaj: ljudje so še naklonjeni eden drugemu, tako, ako se komu smrt pripeti, se vidi mnogo evetja, ki mu ga položijo na grob v zadnji pozdrav. In tudi precej verno ljudstvo je; imamo tudi cerkev sv. Antona, samo župnišče bi radi zgradili,

NE DOVOLITE, DA BI KORAKALA VAŠA POLT Z VAŠIMI LETI!

Obdržite svojo kožo mlado in gladko s pomočjo svežega mleka. Samo dodajte ga k svojim dnevnim jedem.

Mleko je najbogatejši vir apnenca v jestvini. Ta tvarina je prva pomoč za jasno polt in jo pogosto predpisujejo vodilni zdravniki za kožo. Zato se držite mlade in lepe na prijeten in ne drag način: s pomočjo mleka. The Bureau of Milk Publicity, Albany.

THE STATE OF NEW YORK

Naročniki!

Pazite na ŠTEVILKE poleg naslova, ki pomenijo: prva mesec, druga dan in tretja pa leto, kdaj vam naročnina poteka. Naprimer: —

6.25.38

TO POMENI, da vam je naročnina potekla 25. junija, 1938

Poslajte pravočasno, da nam prihranite nepotrebno delo pošiljanja opominov.

GLAS NARODA, 216 W. 18 St., New York

pa seveda to ni lahko, ko so žepi lahki, da je večina kriza nas objemala, posebno mene ima še sedaj rada, pa mogoče se bo mladina potrudila, da se napravi, kar so začrtali, ko imajo veselje, da bi svojega gosпода poslušali in v angleščini nauke razumeli.

Oprostite tej slabotni pisavi, mislim, da nisem se zamerila nobenemu vsled tega. Še to naj zapišem, da je tukaj o-

kolica jako lepa, ko je Bog dal pi lahki, da je večina kriza nas objemala, posebno mene ima še sedaj rada, pa mogoče se bo mladina potrudila, da se napravi, kar so začrtali, ko imajo veselje, da bi svojega gosпода poslušali in v angleščini nauke razumeli.

Naročnica.

Slovenski farmerji v Ameriki

PIKNIK IN DRUGO V WORCESTER, N. Y.

Že težko čakajoč smo dobili dežja v soboto zvečer in danes dežuje, kar nam bo v veliko korist na polju, ker je bilo že jako suho.

Letina kaže dobro in sedaj kosimo seno. Delavske razmere so tu naokrog pod ničlo; povsod dajejo delavce iz tovarn, tako je večina ljudi brez dela in zaslužka.

Je pa polno ljudi nastavljenih, tako imenovanih "belih ovrtnikov", ki se vozijo po cestah, in rišejo ceste in farme. Ti ljudje imajo dober zaslužek. To delo je pod WPA. Proste-mu delavcu ne prinese WPA dovolj pomoči, saj tu pri nas, ker mu ne dajo dovolj za služka. To je le toliko, da ne more živeti, ne poginiti. Vse gre za "bele ovrtnike". Davki so pa vedno višji. Pred par tedni smo imeli State Hearing v Albany, pa se sploh za tretji razred delavcev ni nihče zavzel, samo za velike. Potem ni čuda, da se ljudem tako slabo godi. Farmerji, kar imamo za prodati, moramo dati poceni, saj se poceni ljudje ne morejo kupiti. Včasih se farmerji pogovarjamo, kam vse ta sistem pelje. Saj še tisti ne vedo, ki ga rinejo naprej. Je pa gotova stvar, da gre vse rakovo pot, in po tem sistemu ne bo nikdar prišla prosperiteta.

Moram še povabiti na veselico, katero priredimo farmerji in člani S. N. P. J., dne 3. juli-

ja, popoldne, na farmi Jožefa Koker.

Vabljeni ste vsi od blizu in daleč, da se malo poveselimo in pozabimo na naše tuge.

Pozdravljam
Anton Habine.

NOVA UČITELJICA NA FARMAH

Miss Frieda W. Krultz, hči znanega našega farmerja Michaela Krultz, je te dni v Eau Claire, Wis., naredila z odliko izpit učiteljice za podeželske ljudske šole.

Slovinci v Kanadi

PIKNIK KANADSKIH SLOVENCEV V "RAJSKI DOLINI"

Rojakom in rojakinjam v Ontario ter tudi onim iz Združenih držav, kateri niso preveč oddaljeni od naše Rajske doline javljam, da letos priredimo društveni Piknik SNPJ v naši farmerski naselbini Beamsville na dan 31. julija, dan pred praznikom Civic Holiday.

Piknik bo prirejen na prostoru rojaka Možina. Ker je letos 10-letnica obstoja našega društva SNPJ v Torontu, bomo ta piknik proslavili z večjim uspehom.

Opozarjam rojake iz severnega Ontario, da kdor name-

rava priti na počitnice v južno Ontario, naj te prilike ne zamudi ter obenem si lahko ogleda "Rajsko dolino" kanadskih Slovencev, katere je vsako leto za par družin povečana. Zakaj prav za prav to naselbino imenujem "Rajsko dolino" zato, ker mi večkrat v glavo uhaja misel Rajske doline ameriških Slovencev.

O tej povesti naši rojaki v Kanadi jako malo znajo, in vsekakor bi bilo podučljivo, da se naši rojaki tu malo seznajajo o taki stvari.

V. F. Ručigaj.

1898 1938

Sodobje 40 Let

Jugoslovanska Katoliška Jednota

Glavni stan in lastni dom:

Ely, Minnesota

\$5,677,744.00

je izplačala v vseh podporah svojim članom od časa njene ustanovitve.

Kadar se zavarujete, potrebujete dobro, varno, zanesljivo in točno zavarovalnico. Štiridesetletna preiskunja vam je najboljša garancija. In če še dvomite, vprašajte dolgoletne člane, ki se počutijo najbolj svobodno in bratsko v najboljši bratski podporni organizaciji v Ameriki.

Skupna imovina:

\$2,260,028.00

Slovinci od blizu in daleč ste vabljeni na prvi

PIC-NIC...

KI GA PRIREDI

FARMERSKO SAMOSTOJNO DRUŠTVO
v Fly Creek, New York

V NEDELJO, DNE 3. JULIJA, 1938

(Pričetek ob 6. uri zvečer)

Ne zamudite prilike in vesele zabave!
TORAJ NA SVIDENJE!

Frank Kavic, tajnik

OGLASUJTE V "GLAS NARODA"

Pri niagarskih slapovih

Piše FRANK TROHA, Barborton, O.

Tridnevni izlet k Niagarskim slapovom in Kanado, me je pri pravil do tega, da nekoliko opisem svoje utise. Morda bom tudi kateremu izmed čitateljev storil uslugo, ko se bo eden in drugi podal na izlet k omenjenim slapovom.

Niagarski slapovi so svetovno znani in ljudje iz vseh delov sveta so si že ogledali to naravno čudo. Opis in druge podatke sleherni lahko dobi v svojem domačem kraju v Ameriki, torej nimam namena opisovati kraja in okolice ter s tem ta članek podaljšati.

Jezero Erie vsebuje toliko vode, da niti misliti ni, da bi se kdaj posušilo. Zato se pa tudi ni bati, da bi bilo nekega dne konec veličastnih Niagarskih slapov, katerih voda se v veliki množini vali preko skalovja in končno doseže jezero — Lake Ontario.

Niagarski slapovi so naravno čudo, krasota in drama, ki v sebi skriva zgodovino preteklih davnih tisočlet, ko so ameriški kontinentu še rdečkežji gospodarili. Torej moja prva misel je bila, ko sem se pojavil pri slapovih in se ozrl v globoko strugo reke Niagare, da sem si začel predstavljati koliko milijonov ljudi si je že ogledalo slapove, koliko si jih še bo, kolikoli jih je že odšlo v večna lovišča in tako bomo tudi odšli mi vsi ko se živimo. Toda silna množina vode se bo pa še dalje pretakala in valila po ogromnem skalovju, dokler se ne pripeti kakšna elementarna izprememba. Kakošno je torej razumevanje turista in tistega, ki pride nadeš slapove pogledati, takšni so potem tudi utisi.

Nekaterim se omenjeni slapovi ne vidijo kaj posebnega. Kolikor sem pa jaz ugotovil, je pa to naravno čudo vredno, da si ga vsaki ogleda, kdor si to lahko privošč.

Razume se, da pri vseh vodopadnih mora biti trdno skalnato ozemlje, sicer bi slapovi odnesli zemljo in končno bi se zgodilo, da bi bili slapovi vedno nižji in končno bi sliči hudournemu potoku. Pri Niagarskih slapovih se kaj takega ne bo zgodilo, kajti ozemlje je skalnato in skalovje 160 čevljev visoko, preko katerih se voda vali, je tako trdno, da mu voda ni kos, da bi ga razrahljala. Toda vseeno se pri-

peti, da se od časa do časa odtrgajo velike skale, s tem po- krijejo nižje ležeče vznožje, zgoraj se pa toliko več prostora napravi. Tako si je skozi dolga tisočletja izklesala reka Niagara svojo strugo do jezera Ontario. Ogromno skalovje priča, kako so se slapovi v dolgem času premaknili proti jezeru Erie.

Ko sem opazoval in hodil okrog s svojo štirielansko družino, sem videl, kako nevarno je v nekaterih krajih, drug drugega smo svarili, da se ni treba preveč približati na rob pada. Toda radovednost je velika in vsakdo hoče čimveč videti, tako sem opazil, kako se je eden in drugi sklanjal čez ograjo ter hotel s tem pregledati tembolj v vitoglavu globočino. V nekaterih krajih sem opazil velike razpoke in brezskovno se boho nekega dne zopet odvalile ogromne skale in padle v globoko strugo. Res je, da imajo zato postavljene posebne čuvaje in strokovnjake, toda ti se tudi zmotijo in zato pride do nesreče.

Človek, ki se enkrat poda k slapovom in hodi po robih strmih skal si misli, saj morda se ne bo zrušilo v globočino baš tisti čas. Tako smo si mislili tudi jaz in moja družina. Toda nekako pred sedmimi leti se je pripetilo, kako je postalo žrtev število oseb, ki so se podale na romantično pešhojo nad slapove in na nesrečne se je vsulo ogromno skalovje. To mi je pripovedoval domačin, ki mu je cela zadeva znana. Mladi poročenci so se podali na poročno potovanje in smrt jih je doletela ob vznožju slapov. OK so potem mrtvi ležali v mestu pri pogrebniku, jih je slo gledati na stotine ljudi in v vsej okolici je vladala potrta žalost.

Znano je, kako silno radovedni so nekateri ljudje in najraje bi vse hkratu videli in to jih čisto prevari. Dalje je tudi znano, kako nekateri hrepene po rekordih, nekaj hočejo doseči, kar ni še nihče dosegel. Za take so primerni tudi Niagarski slapovi, kajti dogodile so se že razne pustolovščine. Eden se je v soda spustil preko slapov in se menda tudi ubil. Drugi je hotel preplavati reko nad slapovi ker je struga plitva in silno kamenita, nešteto varilskih skal štrli iz vode in va-

lovje dan za dnem buta vanje. Tudi omenjeni nesrečnež je našel smrt v vodi, kajti deroč valovi so ga kot igračo vrgli ob kamenje. Vse to sem si predstavljal v duhu, ko sem stal na najskrajnejši točki.

Najbolj žalostno se pa ponaša točka imenovana "Suicide Point", kraj samomorilcev. Razume se, da primernih prostorov za skočiti smrti v narajoče je v bližini Niagarskih slapov več kot preveč. Toda ljudi se loti čudna manija in kar ne morejo doseči, da bi se jih opevalo v življenju, hočejo doseči s svojo smrtjo, da s tem opozorijo ostale ljudi. Torej kraj samomorilcev se nahaja na ameriški strani, strmina je navpična, pleskočiti je treba samo ograjo in že se samomorilec znajde v globočini na skalovju z razbitimi udi.

Ko sem stal na omenjeni točki in premišljeval o nesrečnih, ki so s strašno smrtjo končali svoje življenje, sem si predstavljal, da so morali imeti izredno korajžo, ali jih je pa obup tako daleč prignjal, da se niso več zavedli, kaj počenjajo.

Kakor hitro se razgasi kakšna dobra stvar in jo ljudje upoštevajo, tako se na žalost razgasi tudi slabo in nekateri ljudje tudi to upoštevajo. Tako je pravila ženska, v katere domu smo prenočevali, kako je pred par leti opazila v bližini točke samomorilcev neko žensko, ki se je zelo čudno vedla. Grizla si je nohte, prijenala se za glavo in se ozirala en čas v slapove, en čas proč. Ženska, ki je opazila, kako se je neznana ženska čudno vedla, je pozvala policajca, ki se je mudil v bližini ter mu povedala, da morda neznana ženska skuša storiti samomor. Policaj je pristopil k nji in jo povprašal eno in drugo. Izvedel je, da je dospela iz mesta Buffalo in njeni žveci so bili popolnoma iz reda. Zato jo je spremljal zdravnik in nato so jo odklali v bolnišnico, preko noči je zopet k sebi prišla in nič več ni kazala kakšnih slabih znakov. Ko so jo odpravili domov, se je nesrečnice zopet pripeljal usodna misel, zopet je dospela nazaj k točki samomorilcev in se tudi vrgla v globočino. Iz tega se lahko sklepa, da nekateri ljudje ostanejo pri trdnem sklepu in hočejo storiti smrt, kakor so si jo začetali in na tistem kraju, ko so si ga izbrali. Ker je torej omenjena točka samomorilcev dovolj razglašena, se bo gotovo še pripetilo, da se bo kakšen nesrečnež vrgel preko globokega propada.

Vitoglavno vožnjo na kanadski strani sem napravil preko takozvanega "Whirlpool" na vozilu, ki je pritrjeno na debele žice od ene strani reke do druge strani, 260 čevljev nad vodo, voda sama pa je globoka 160 čevljev. Vozilo se prav počasi pomiče naprej ter gaga sem ter tja. Ko smo dospeli na sredino, nam je povedal operater, kako se je nekoč neka ženska vrgla iz višine v vozila v globočino vode. "Supramiš" sem mislil sam pri sebi, tu je zapet dokaz, da imajo ženske več korajže, nego moški, kajti to se ne bi upal storiti. Seveda je omenjena ženska skočila v nameno samomora in to je tudi dosegla v par trenutkih.

"GLAS NARODA" pošiljamo v staro domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. — Naročnina za stari kraj stane \$7. — V Italijo lista ne pošiljamo.

Razume se, da se Niagarski slapovi upoštevajo kot naravna zanimivost in to tudi privabi obiskovalce in turiste iz bližnjih in dalehnjih krajev. Da je privlačnost tem večja, se da pa doseči tudi z umetnim potom. Visoki most, ki se je podrl vsled velike množine ledu, je bil izredna privlačnost za novoporočence in zato so ga nekateri že imenovali "Honey-moon Bridge". Raz omenjenega mostu je bil v resnici najlepši razgled na slapove, zato je tembolj škoda, da se je podrl. Prebrisane glave so pa takoj uganile, za kaj bi se podrti most izkoristil, železo so raztopili in iz njega začeli delati razne spominke "souvenirje" in te obiskovalci in turisti pridno kupujejo in tako gre končno vse v denar. Seveda vprašanje pa je, če so omenjeni spominke v resnici izdelani iz železa od podrtga mosta.

Razsvetljevanje slapov v večernih urah, je nekaj tako kras-

nega, da bi človek kar naprej strmel in gledal osevačo slapove, ki jih obdaja svetloba v vsakovrstnih barvah, ki se od časa do časa izpreminjajo. Ko noč leže na zemljo in sam ter truš potihne v okolici, se tuje le šumenje in padanje vode. Človek stoji nad prepadom in se ozira v globočino, v katero brez kraja in konca pada voda, sumi in se peni. Tam od kanadske strani jo pa obsevajo raznobarni žarki. Kljub vročini, ki prevladuje skozi dan, postane hladno in človek se zdi, kot bi se znašel v pravični deželi. To nas je torej obdržalo, da smo ostali tam eno noč in si slapove ogledali od vseh krajev, ki so nam v večernih urah pokazali čudovito krasne slike.

(Dalje prihodnjici.)

ADVERTISE IN

"GLAS NARODA"

Pošljite nam

\$1

in mi vam bomo pošiljali 2 meseca

"Glas Naroda"

in prepričani smo, da boste potem stalni naročnik.

Knjige, katere toplo priporočamo

MORSKI RAZBOJNIK. Spisal Fred. Marryat. (193 strani.) V duhu čitatelja oživi romantika v najboljših pestrh barvah. — Kri in ljubezen. — Viteštvo in maščevanje. — Časi, v katerih sta spretnost in gibčnost odločevali. Cena 85c.

MORSKI VOLK. Spisal Jack London. (328 strani.) — Eden najboljših romanov znamenitega ameriškega pisatelja, ki je pisal svoje romane največ po svojih lastnih doživljajih. Roman je zanimiv od prve do zadnje strani čitatelj ga ne bo odložil, dokler ga ne bo prečital do konca. Cena \$1.25

OD ŽIVLJENJA STRTA. Spisal M. J. Breme. (337 strani.) Strašna usoda šestnajstletne mladenke, ki je iz radovednosti zašla v nepoznano življenje ter prezgodaj padla po krivdi drugih. Povest je pisana v obliki dnevnika. Cena \$1.50

OGENJ. Spisal Henry Barbusse. (337 strani.) Pretresljiv opis prizorov iz svetovne vojne. Edinole mojster kakor je Barbusse je mogel napisati kaj takega kot je "Ogenj." Cena \$1.00

ODISEJ IZ KOMENDE. Spisal Ivan Pregelj. (269 strani.) Opis lanberškega gospoda bo ostal v spominu slehernemu, ki ga bo prečital. Pregelj je mojster sloga in jezika. Prišteva jo ga med najboljše sodobne slovenske romanopisce. Poleg romana vsebuje knjiga še nekaj krajših črtic. Cena \$1.50

ZGODBE ZDRAVNIKA MUZNIKA. Spisal Ivan Pregelj. (98 strani.) Pregelj je eden najboljših slovenskih pisateljev. Ta zgodovinska povest prav nič ne zaostaja za njegovimi drugimi deli. Pregelj je globok, navzlic temu pa lahko razumljiv tudi preprostemu človeku. Cena 70c.

POD KRIVO JELKO. Spisal Peter Bohinc. (160 strani.) Rokovnjači na Gorenjskem. — Črni graben. — Veliki Grog. — Primeri rokovnjaške govornice. Povest temelji na zgodovinskih virih ter je poleg Jurčičevih "Rokovnjačev" svojevrstna v slovenski književnosti. Cena 55c.

POD SVOBODNIM SOLNCEM. Spisal Franc S. Finžgar. 2 zvezka 300 in 368 strani.) Po izjavi kritikov je to najboljši zgodovinski roman. Opisuje življenje starih Slovencev. Mladega Iztoka je zanesla pot v Bizanjo, današnji Carigrad, kjer se je seznanil s Ireno ter se zaljubil v njo. Cesarica si je zagnan prizadevala ujeti ga v svoje mreže. Cena \$4.00

POSLEDNJI DNEVI POMPEJA. Spisal Bulver. (2 knjigi in 280 strani.) Zgodovinski roman iz časa, ko je bohtelo razkošno življenje v Pompejih in Herkulanumu. Borbe s amfiteatru. Spletke egipčanskega "čarovnika." Glank in njegova ljubezen. Strašna usoda. Cena \$1.25

PUSTOLOVŠČINE DOBREGA VOJAKA ŠVEJKA. Spisal Jaroslav Hašek. (2 zvezka 263 in 230 strani.) Če se hoče od srce nasmejati, čitajte to delo slavnega češkega humorista. Britka satira na staro Avstrijo. Švejkove pustolovščine ne izvajajo iz človeka samo smeha, pač pa krotot. Cena \$2.40

POVESTI IZ DNEVA IN NOČI. Spisal Guy de Maupessant. (157 strani.) V knjigi je zbranih dvajset najboljših črtic slavnega francoskega pisatelja. Vse od prve do zadnje so skrajno zanimive ter neprekosljive po svoji vsebini. Maupessant je eden najbolj čitanih pisateljev. Cena \$1.00

ROMAN TREH SRC. Spisal Jack London. (432 strani.) Ena najbolj zanimivih in najdaljših povesti slavnega ameriškega pisatelja. Ko jo človek prične čitati, se ne more odtrgati od nje. Jack London je mojster opisovanja, navzlic temu je pa roman na vso moč živahen in zanimiv. Cena \$1.50

SAMOSILNIK. Spisal Anton Navačan. (153 strani.) Knjiga vsebuje deset povesti slovenskega pisatelja Navačana, ki se je proslavil s svojo zbirko "Naša vas." Snov je povečini vzeta iz življenja naših rojakov iz bivše Stajerske. Cena \$1.50

ŠTEPAN GOLJA IN NJEGOVI. Spisal Ivan Pregelj. (253 strani.) Tragična usoda župnika Golje, potomca tolminskega puntarja. Njegova puntarska kri je prav do smrti kljubovala. Knjiga vsebuje poleg drugih črtic tudi dve klasični pridigi Tomaža Rutarja. Cena \$1.50

TARZANOVE ŽIVALI. Spisal Edgar Burroughs. (294 strani.) Nadaljevanje "Tarzana," ki je že vsaj po imenu znan vsakemu omikanu. Dasi je snov povesti neverjetna, se lahko čita in se človek polagoma tudi v neverjetnost vživi. Cena 85c.

TOLOVAJ MATAJ. Spisal Franc Milčinski. (151 strani.) Naš najboljši humorist je zbral v tej knjižici nekaj črtic, ki so tako ljubke in priske, da čitatelj ob čitanju zares uživa. Posebno zgodba o Čefizlju je naravnost klasična. Cena \$1.00

UMIRAJOČE DUŠE. Spisal Ilka Vašte. (220 strani.) Roman iz stare Ljubljane. Značaji so izrazito opisani, istotako tudi takratne navade. Ljubljana nam je povečini znana iz začetka sedanjega stoletja, kdor jo pa hoče poznati iz prejšnjih stoletij, naj prečita ta roman. Ne bo mu žal. Cena \$2.50

CVETJE V JESENI. — VISOŠKA KRONIKA. Spisal Ivan Tavčar. (418 strani.) "Cvetje v jeseni" in "Visoška kronika" sta najboljši deli pisatelja Tavčarja. Kritika je soglasna mnenja, da je v teh dveh delih prekosil samega sebe. Obe sejanji se vršita v Skofji Loki oziroma v Poljanski dolini. Cena \$2.50

ZADNJA NA GRMADI. Spisal Franc Jaklič. (268 strani.) Tudi dolenski Ribnica je imela svoj čarovniški proces. Pisatelj Jaklič je na podlagi zgodovinskih virov dobro opisal preganjanje in kaznovanje "čaroy-nie," ki so bile sicer povsem nedolžne ženske. Cena \$1.00

ZADNJA PRAVDA. Spisal J. S. Baar. (184 strani.) Povest je prevedena iz češčine. Ob čitanju se čitatelj vživi v življenje nam sorodnega češkega človeka. Baar je priznan češki pisatelj, in boljše prevoda si skoro ne moremo zaletiti. Cena 85c.

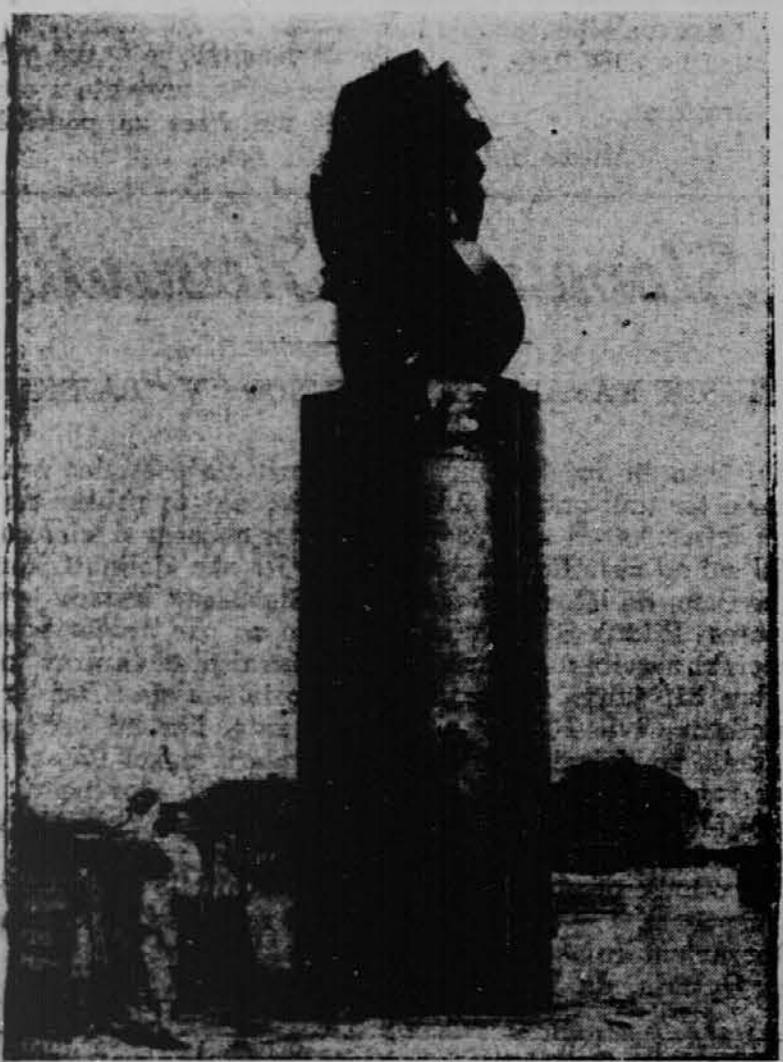
ZLOČIN V ORCIVALU. Spisal E. Gaboriau. (246 strani.) Gaboriau je bil bolj ustvarjen za detektivna nego za pisatelja, dasi je tudi kot pisatelj nedosegljiv. Čitatelj ne reši y romanu zagonetke, dokler ne prečita do konca. Cena \$1.00

ZIVI VIRI. Spisal Ivan Matičič. (411 strani.) Najznamenitejša delo pisatelja "Na krvavih poljanah." Pisatelj je segel v najbolj zgodnjo zgodovino ter mojstrsko razvil snov do današnjih dni. Lepo vezana knjiga bo kras vsaki knjižnici in vsak jo bo čital z zanimanjem. Cena \$2.00

AGITATOR. Spisal Janko Kersnik. (99 strani.) Janko Kersnik je poleg Jurčiča najbolj znan in priljubljen slovenski pisatelj, kar jih je živele v drugi polovici devetnajstega stoletja. Njegovega "Agitatorja" bo sleherni čital z užitkom. Cena \$1.00

ČI CESARJA MONTEZUME. Spisal M. Rider Haggard. (383 strani.) Delo, ki zavzema odlično mesto v svetovni literaturi. Napeto do skrajnosti. Čitatelj bo roman z užitkom prečital od začetka do konca. Cena \$1.50

SPOMENIK ŠVEDSKIH NASELJENCEV



V Christian Parku v Wellington, Del., so odkrili spomenik, katerega je švedski narod podaril državi Delaware ob priliki 300-letnice prihoda prvih švedskih naseljencev v Ameriko.

Kratka Dnevna Zgodba

GRAZIA DELEDDA:

ZLATA POROKA

Gospod Poldino se je spomnil, da mu je mati nekoč dejala, da se človeku zmeraj izpolni tista prošnja, ki jo izreče prvič, ko stopi v kako cerkev. Gospod Poldino tega ni še nikoli storil, ne v cerkvi, ne v cerkveni, zakaj sreča mu je vse življenje dajala vsega v izvrhni meri: boga-tva, časti, ljubljeno in zvesto ženo, pridne, dobro preskrbljene otroke, mnogo vnukov in slednjim še leta in leta zdravja. Zdaj je imel osemdeset let, to je bilo osemdeset hiserov na eni sami vrvi, ki jih je hotel v dober zgled zapustiti kot dragoceno dedščino. Vendar pa je potreboval eno milost od Boga.

A kje je bila ta mila cerkev, v mestu in okolici, ki bi je ne bil še poznal? V vseh cerkvah je bil, če ne zaradi molitve, pa zato, ker je obnavljal umetnine in starine. Zedevanost let, odtekel, ko je stopil v pokoj, je hodil iz ene cerkve v drugo, je bil pri slovesnih sv. mašah, je poslušal pridige, si je ogledoval slike, grobnice in stare oblike. Zedevanost se mu je, ko da ima vse te cerkve na dlani, tako dobro poznal. Toda že nekaj časa ni prav za prav nič več hodil iz hiše. Zlajmu je prišlo na mar, da mu je njegova žena nekoč pripovedovala o majhni cerkvi, takorekno kapeli, ki so si jo redovnice dale sezidati na svojem vrtu. Ta cerkvena je brez dvoma že dozrajena in ni preveč daleč od njegove hiše. Sveda bo na moral se svoje ženo vprašati za natančnejše podatke.

A njegova žena je bila tudi bolna; ležala je v postelji zaradi boleznih sren. Zdravniki so dejali, da so ji štete minute in da bo lučka njenega življenja skoraj ugasnila. Zato pa gospod Poldino ni šel nič več iz hiše in tudi on je čutil, kako mu sree iz dneva v dan slabeje utripa. Vendar ženi tega ni pokazal, marveč se je delal vprito nie, ko da je brez skrbi in da živi svoje navadno življenje. Zdravniki so odredili, da je v njeni prostorni, zračni sobani ni smel nihče motiti, in stregla ji je bilo oblečena usmiljenka. Toda gospod Poldino, ki je bil zmeraj v so-

sedni sobi, je slišal slišni vsod zidaje. Same palače so in same nove trgovine, vsaka vrata — trgovina. Da bi videla napisno tablico — kakor pri draguljarju. Potem sem šel do novega trga. Tam sem si hotel ogledati cerkve redovnic, ki si mi nekoč govorila o njej; pa je nisem mogel najti. Za hip so se zalesketale njene oči in z roko je namignila usmiljenki, ki je namesto nje odgovorila: "Cerkvica? S trga je ni moči videti. Treba je iti vzdolž mestanskega obzidja in zaviti mimo vogala. Cerkvica je zadaj, na desni."

"Aha, že vem! Hvala!" Usmiljenka je sklonila glavo in šla iz sobe. Sonec se je bilo že nagnilo in soba je bila polna luči, ko da bi gorele voščene sveče. Skozi na stečaj odprto okno je bilo videti na teraso nasprotne palače. Od samih rož se je zadržala v rdečem nebesu, ko da je visel vrt. Oči bolnice o zle tjakaj, in tudi on je nehoti pogledal tja. Domislil se je, da bi bil zdaj nemara pravi čas, da bi šel v cerkvico. To je bila nra večernica, ko neboška Gospa najrajši usliši prošnje ljudi. Toda bil je truden od prečutih noči in tudi od dnevoj večne bojezni zanj. Tu pa mu je bilo tako dobro in lepo, ko se je naslanjal na posteljo, kakor bi slonel ob robu čolna, ki hiti v blisteče se pristanišče miru in pokoja, tako lepo mu je bilo poleg svoje žene, ko je imel roke sklenjene z njenimi, kakor sta bila zmeraj združena v vseh dolgih letih njunega življenja.

Toda — molitev je rajši n-slišana, če je v zvezi s kako žrtvijo. Ko je bila nasprotna terasa vsa v zlatu in rubinastordeči luči, kakor oltar za večernice, je vstal in šel v cerkvico. Težko je hodil, saj se je že mračilo in pot vzdolž obzidja je bila vegasta, tako da se je gospodu Poldinu večkrat spotaknilo. A slehnjč je vendarle dospel do cerkvice. Vrata so bila odprta in mogel je videti oltar, ki je bil podoben tisti terasi nasproti bolniški sobi. Usedel se je v prvo klop, ki

je prišel do nje. Rad bi bil pokleknil, pa ni mogel. Tako kmalo slabo mu je bilo in kar sapa je lovil. Pobožno je zno-lil zdravomarijo in je skušal priklicati glas nadangela. Nato je prosil, da bi mu bila do-deljena tale milost: "Čez nekaj dni bo minilo petdeset let, odkar sem se o-ženil z Mariolino. Sveta Devi-ca, Mati božja, dedeli mi milost da bom mogel obhajati zlato poroko s svojo ljubljeno ženo Amen."

Ko gospoda Poldina le pre-dolgo ni bilo iz spalnice, je usmiljenka zaskrbelna. Tiho je vstopila. Skozi okno, ki je bi-lo še zmeraj odprto, je zagle-dala na violičastem ozadju, nad stebrom terase, kako mig-lja srebrna svetloba, mesečina.

Oba starčka sta bila tu, dr-zala sta se za roke, olptili oči sta bila zamaknjena v nebo. Preden je usmiljenka kaj spo-ročila svojem, je zatipala oči obema, ki sta zdaj v večnosti gledala drug drugega in se ve-selila milosti, ki jima je bila do-deljena.

SAHARA SE ŠIRI PROTI JUGU. Znova moramo poročati, da se Sahara razširja proti jugu ter dela s tem francoskim ko-lonialnim oblastim velikanske skrbi. Puščave, ki je požrla že toliko rodovitne zemlje, je svojo ofenzivo naperila sedaj na jug. Kakor so znanstveni ki dokazali, je v zadnjih 300 letih puščava vsako leto naj-manj za en kilometer napredo-vala proti jugu ter se za toli-ko zagrizla v rodovitne dele Afrike.

Sedaj puščeno morje že ogro-ža obdelano zemljo francoske kolonije ob Slonokoščeni oba-li. Francoska uprava se na-

Usedel se je v prvo klop, ki

je prišel do nje. Rad bi bil pokleknil, pa ni mogel. Tako kmalo slabo mu je bilo in kar sapa je lovil. Pobožno je zno-lil zdravomarijo in je skušal priklicati glas nadangela. Nato je prosil, da bi mu bila do-deljena tale milost: "Čez nekaj dni bo minilo petdeset let, odkar sem se o-ženil z Mariolino. Sveta Devi-ca, Mati božja, dedeli mi milost da bom mogel obhajati zlato poroko s svojo ljubljeno ženo Amen."

Ko gospoda Poldina le pre-dolgo ni bilo iz spalnice, je usmiljenka zaskrbelna. Tiho je vstopila. Skozi okno, ki je bi-lo še zmeraj odprto, je zagle-dala na violičastem ozadju, nad stebrom terase, kako mig-lja srebrna svetloba, mesečina.

Oba starčka sta bila tu, dr-zala sta se za roke, olptili oči sta bila zamaknjena v nebo. Preden je usmiljenka kaj spo-ročila svojem, je zatipala oči obema, ki sta zdaj v večnosti gledala drug drugega in se ve-selila milosti, ki jima je bila do-deljena.

SAHARA SE ŠIRI PROTI JUGU.

Znova moramo poročati, da se Sahara razširja proti jugu ter dela s tem francoskim ko-lonialnim oblastim velikanske skrbi. Puščave, ki je požrla že toliko rodovitne zemlje, je svojo ofenzivo naperila sedaj na jug. Kakor so znanstveni ki dokazali, je v zadnjih 300 letih puščava vsako leto naj-manj za en kilometer napredo-vala proti jugu ter se za toli-ko zagrizla v rodovitne dele Afrike.

Sedaj puščeno morje že ogro-ža obdelano zemljo francoske kolonije ob Slonokoščeni oba-li. Francoska uprava se na-

V BLAG SPOMIN
PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA DRAGEGA SOPROGA
IN OČETA
**JOSEPH
KOCJANCICA**
kateri nas je za vedno zapustil
5. JULIJA, 1937.
Leto dni je že minilo,
Kar med nami več Te ni:
Tiho spavaš v gomili.
Duh Tvoj pa pri nas živi.
V sreči nosimo ljubeči glas.
Spomin in pogled Tvoj,
Dokler ni življenja stope
In vsi gremo za Teboj.
V naših srečih vedno živel boš.
Zahajajo ostali:
Rose Kocjancic, soproga
in sinovi.
R. D. 1. Box 259A,
Kane, Pa.

vse načine prizadva, da bi naskok saharске puščave tako-ustavila. Pred več ko 100 leti so se tukaj raztezali velikanski gozdovi. Toda v zadnjih 100 letih so te gozdove temelji-to posekali in uničili. Namesto gozdov so tukaj uredili moder-ne plantaže, ki dajejo mnogo blaga. Ker pa se puščavski posek vedno bolj zariva v te obdelane kraje, si oblasti pri-madavajo, da bi z namakanjem peščeno povodenj ustavili. Prav tako hito znova zasajati v te kraje gozdove, da bi go-zdovi ustavili posek.
Godi se jim sedaj tem v Af-riki nekako tako, kako se go-di severnim Američanom, ki so tudi posekali vse svoje gozdove ter napravili lepa rodovitna polja. Sedaj pa tankaj raz-širjajo puščeni viharji ter so tako rekoč maščujejo zavari-varjeni naravi.
Vprašanje je, ali so v Ame-

Važno za potovanje

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobili boga od tam, je potrebno, da je pouten v vseh stvareh. Vselej nabo dolgo-tine skušnje Vam zamoremo dati najboljša pojanila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Čsto se ni-uno obrnite na nas za vsa pojanila.

Mi preskrbimo vse, bodisi prošnje za povratna dovoljenja, potni liste, vize in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjše stroške.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do zadnjega trenutka, ker prodno se dabi iz Washingtona povratna dovoljenja. RE-KNTATV PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pikite torej takoj za brezplačna navodila in zagotavljam Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(Travel Bureau)
216 West 18th Street
New York, N. Y.

POMORI V CASTELLONU. Francove vojske so po hudih bojih vzele pomorsko mesto Castellon, ki so ga rdeči na vso moč branili. Sedaj poročajo, da so rdeči, preden so se umak-nili iz mesta, zagrešili nad pre-bivalstvom veliko prelivanje krvi. Rdeči milieniki so nam-roc hoteli vse prebivalstvo pri-siliti, naj beže z njimi vred proti Valenciji. Ker se mili-nikom ni očepa posrečilo ljudi pripraviti k umiku, so se spo-padli z njimi v hudih bojih. V teh bojih je padlo nad 40 ljudi obojega spola in vseh starosti. Boji s civilisti so pa bili tu-li drudec. Ljudje, ki so pri-čakovali Francovih čet, so bili pripravljeni za sprejem. Prišli pa so milieniki in se ljudem iz-dajali za Francove vojake. Pre-bivalci so jih navdušeno po-zdravljali, naker so milieniki začeli naglo metati v množi-ce ročne granate ter so pobili kar je tam bilo zbrnega.

FARMA NA PRODAJ

Vsled smrti moje žene in moje boleznj sem priporan nemudo-ma prodati 120 akrov obsegu-jočo farmo, 60 akrov pašnikov in gozla, ostalo polje. Poslopja, v povoljnem stanju, sestojie iz hiše devetih sob s tekočo vodo, 62 čevljev dolg, tlakovan hlev, kokošnjak, in poslopje za oro-dje, 8 mladih krav, 2 telci, dva mlada bika, 2 konja; vse farmer-sko orodje, ter del polistva. Takojšnjemu kupcu žrtvujem vse skup za ceno 2500 dol. Javite se ali pišite na:

FRANK VAUPOTICH
R. D. 2, HARTWICK, N. Y.

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi sen-ci" pri "Oboževalcih ognja", "Ob Vadarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"? — Kdo bi ne hotel spoznati "Winnetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spo-spomienik?

SATAN IN IŠKARIOT
12 knjig, s slikami, 1704 strani
VSEBINA:
Izseljenci. — Yuma Setar. — Na sledu. — Ne-varnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.
Cena \$3.50

WINNETOV
12 knjig, s slikami, 1753 strani
VSEBINA:
Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetovov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.
Cena \$3.50

ZUTI
4 knjige, s slikami, 597 strani
Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Konč-no. — Rih in njegova poslednja pot.
Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri



Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL
4 knjige, s slikami, 627 strani
VSEBINA:
Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.
Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM
4 knjige, 598 strani, s slikami
VSEBINA:
Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Amarih. — Med Jezidi.
Cena \$1.50

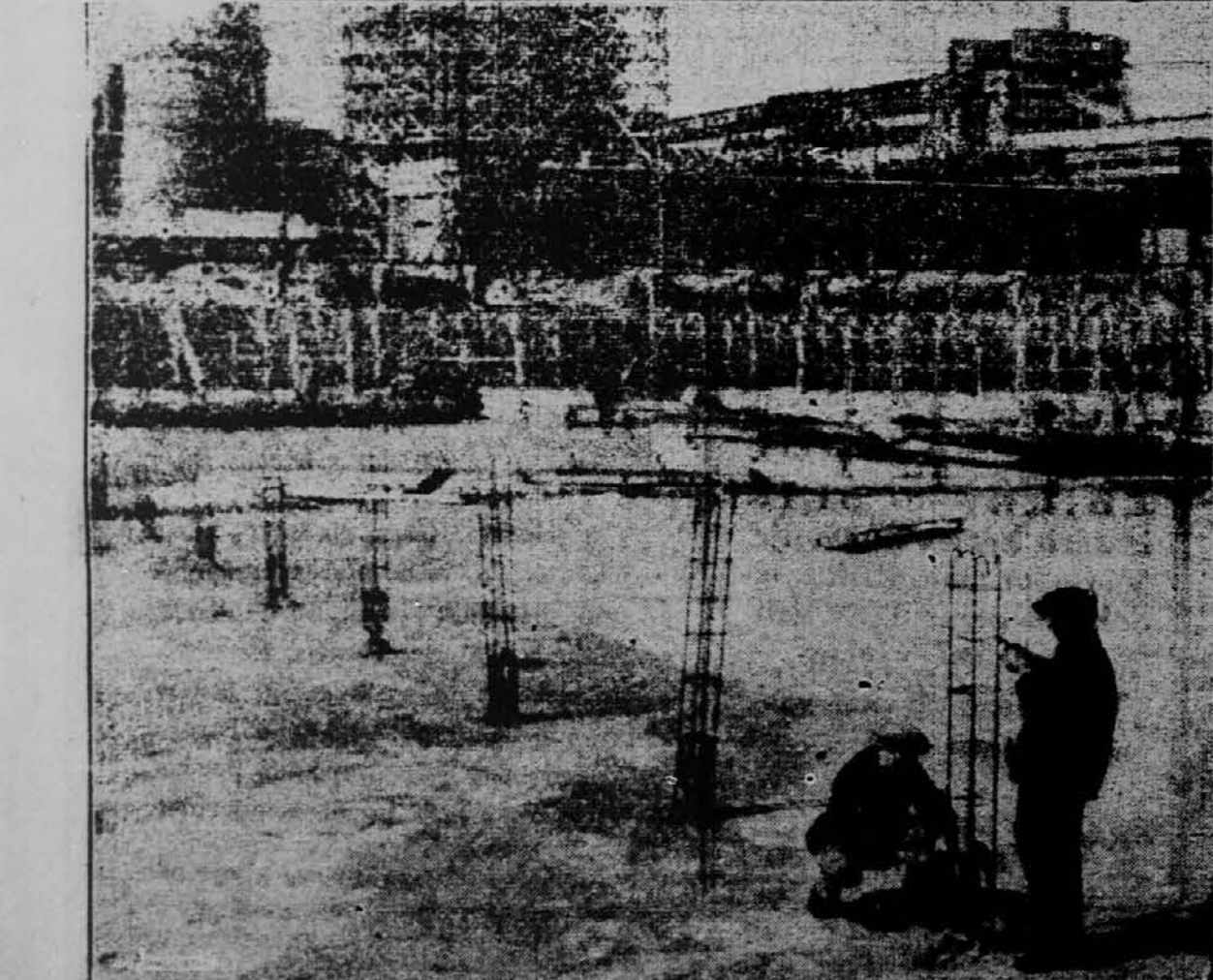
PO DIVJEM KURDISTANU
4 knjige, 594 strani, s slikami
VSEBINA:
Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.
Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV
4 knjige, s slikami, 577 strani
VSEBINA:
Brata Aladžija. — Koča v soteski. — Miridit. — Ob Vadarju.
Cena \$1.50

V GORAH BALKANA
4 knjige, s slikami, 576 strani
Kovač Šimen. — Zaroka z zaprekami. — V golob-njaku. — Mohamedanski svetnik
Cena \$1.50

Slovenic Publishing Company
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

NOVO RUSKO INDU STRIJSKO SREDIŠČE



V Orsku v južnem Uralu gradijo topilnico niklja.

Boj za ljubezen

ROMAN IZ ŽIVLJENJA ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

Rozana govori mehko in vneto v upanju, da bo obema tako najboljša pomagala in da pri tem vendar ne bo prišlo do preloma z očetom. Njene besede vplivajo na starega gospoda zelo prepričevalno in po daljšem odmoru reče:

"Ženske so rojene diplomatkke. Kar mi govorite, je pametno in razumljivo — mogoče sem zares pričel napačno. Podvrgel se bom tedaj vodstvu mlade, razumne Miss — torej sva zaveznika. Vi mi boste pomagali in jaz vam bom hvalen, ako bom mogel zmagati in se mi bosta otroka slednjič vendarle vklonila. Veste, moj starejši sin se je tudi že poročil proti moji volji — to se mi ne sme več zgoditi, kajti ne morem trpeti, da bi moji otroci plesali po moji glavi. Ne da bi kaj imel proti svoji sinahi Gladys, je krasna žena — toda dolgo nisem mogel pozabiti, da je William hodil svoja gata."

"Mogoče že takrat niste pričeli diplomatično, Mr. Lantham. Kdor hoče svojo voljo izvesti, tega ne sme nikdar prejasno pokazati, ako ima tako odločne in dosledne otroke, kot jih imate vi. Ako pa se ravna po mojem nasvetu, hote desegli svoj cilj in vendar boste zmagovalec."

Rozana je starega gospoda popolnoma premagala. Naravnost obdaruje jo in niti ne slut, kako velika je bila diplomacija, ki se je je poslužila. Ničesar drugega ni še manjkalo, kot da se Regi tolaži z Miss Mauld Melvilovo — vse drugo bo samo prišlo. Stari gospod jo še nekoliko izprašuje o uredniku Hundleyu, o katerem se nikdar ni ničesar slišal, četudi je bil nastavljen pri nekem listu v Philadelphiji. Rozana ne pokaže nikakega dvoma glede velikega, vplivnega pomena tega moža, o katerem je vedela samo to, kar ji je o njem povedala Gwen. Da mu bo bogat lastnik parobrodne družbe kot tast za njegovega sina vseč, o tem stari Lantham ni dvomil. In tako je Rozana spretno uredila zmešane niti in stari gospod se potolažen in pripravljen se pomiriti s svojima otrokoma, se vrne v hišo.

Winnie pa je medtem nabrala velik šopek cvetlic in Rozana ga postavi v sobo starega gospoda. Ko to opravlja, Gwen tiho stopi v sobo.

"Miss Rozana, dolgo ste se razgovarjali z očetom. Ali ste kaj dosegli?"

Rozana se lahko nasmeje.

"Sama sebi sem se zdela kot kak diplomat, ki naj bi razlize države, ki so si sovražne, pobotal. Toda mislim, da se mi je posrečilo. Ne čudite se, ako bo oče pripravljen na mir in bo mehkega srea, bodite z njim prijazni in ne vstrajajte pri svojih opernih in filmskih mislih. Vse drugo vam bom povedala zvečer, ko bodo že vsi šli k počitku. Sedaj moram skrbeti za večerjo. In prosim vas, povejte svojo-mu gospodu bratu, da naj bo tudi prijazen z očetom, da bo opustil svoje zakonske načrte."

Gwen objame in poljubi Rozano.

"Vi ste angel, Miss Rozana! Torej zvečer nadaljno vojno poročilo."

Vso gre po željah. Stari gospod je s svojima otrokoma sklenil mir s premišljeno šalo, kar Gwen in Regita zelo razveseli. Regi mu svečano objavi, da ne bo šel k operi, Gwen pa se z dramatičnim pogledom odreče filmu.

Zato pa Rozana po večerji igra klavir, Regi pa poje in stari gospod se prepriča, da ima njegov sin v resnici lep bariton, ki je skupno z Rozaninim mezo-sopranom prišel do polne veljave. Pela sta namreč nekaj dvospevov in oče ne ve, kaj je dalo sinovemu glasu tako mehko.

Miss Rozana mu je vedno bolj všeč in svojo "zaveznico" opazuje z vedno večjim veseljem.

Slednjič se tudi odloči, da ostane nekaj tednov pri svojih otrocih, in tako je bilo vse v najboljšem redu.

Pozno zvečer, ko so šli že vsi k počitku, se Gwen splazi v Rozanino sobo. Zlekne se v globok naslonjač in pravi:

"Sedaj pa se izpovejte, Miss Rozana, vse moram vedeti, kar ste govorili z očetom."

Rozana ji tudi brez vsakega obotavljanja pove.

"V resnici se mlagala, kot najbolj prebrisan diplomat, Miss Gwen toda nisem hotela izpustiti priložnosti, da vam in vašemu bratu pomagam. Tudi jaz mislim, da se mi je posrečilo vse obrniti na najboljšo."

In skoro dobe-edon ji pove, o čem se je razgovarjala z očetom.

"Zelo dobro je bilo, Miss Gwen, da ste mi vse že prej zanimali, drugače ne bi mogla s takim uspehom za oba govoriti. Sedaj pa naj pomaga Bog, da se najdeta srea vašega brata in Miss Melvilove, potem bo vse prišlo do srečnega konca."

"Da, pri tem mora pomagati Bog. O tem vašem razgovoru z očetom sveda Regitu ne smem ničesar povedati, samo rekla mu bom, da bo prihodnjič oče bolj previden. Da pa se bom zavečala s Percyjem Hundleyem, moram Regitu povedati, toda stal bo na moji strani, to vem, kajti proti njemu ne more nikdo ničesar reči. Na vsak način pa prav iskrena hvala, Rozana — ali ne bi neumne Miss pred najinima imenoma izbrisali, kaj? Toliko ste storili za naju, kar more napraviti samo pravo, zvesto prijateljstvo. Torej prosim, pomagajte nam še naprej. Mogoče bomo to pomoč še potrebovali mogoče to in ono ne bo šlo popolnoma gladko, kot si želimo."

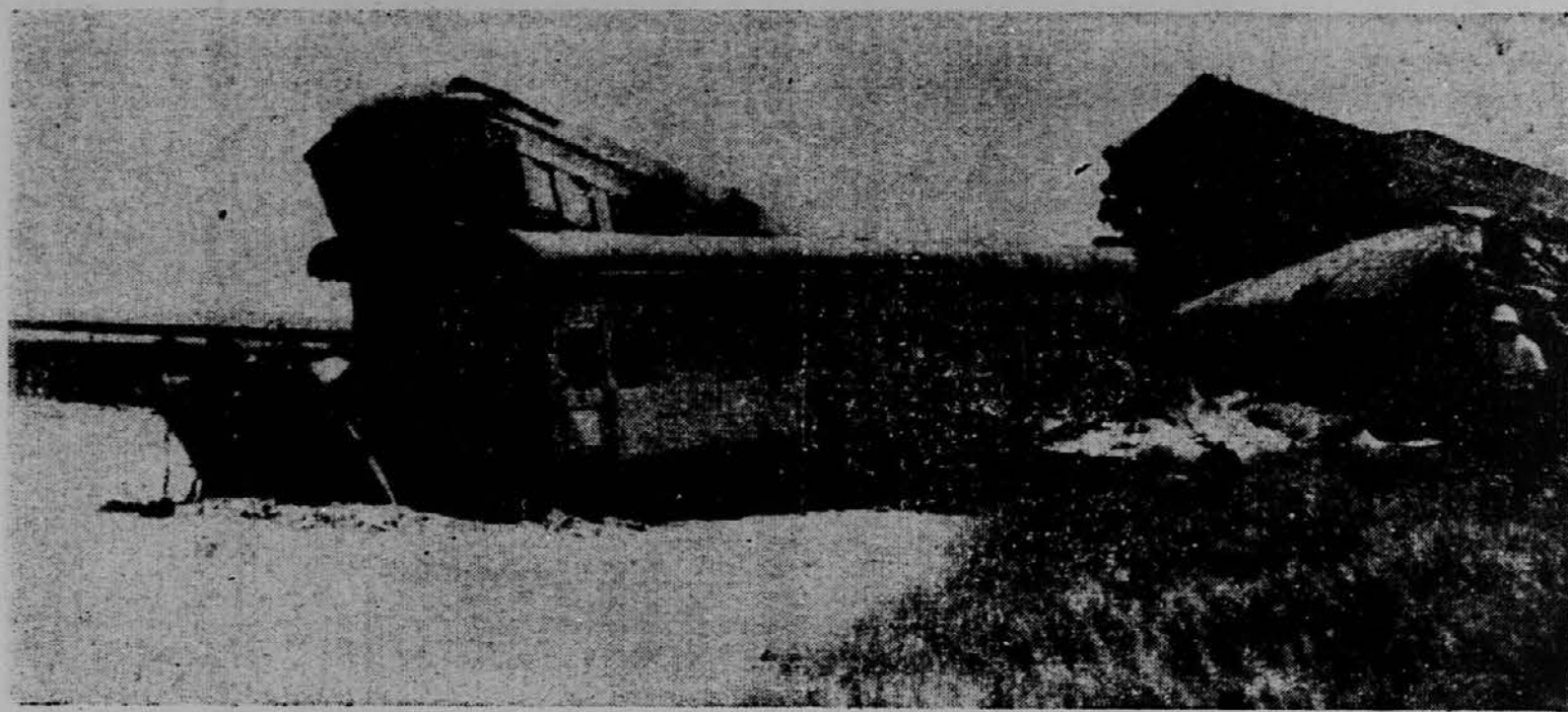
"Samo pogum! Pomagala vam bom, kolikor bom mogla. In zelo vesela in ponosna bom, ako bom mogla. V ostalem pa je, Gwen, vaš oče zelo dober star-gospod. Majhne slabosti imamo vsi, njegova slabost pa je ta, da bi rad svoje otroke očrnil po svoji volji, ne da bi izpovedel, da mora vsak človek biti srecen samo na svoji lastni način."

"Tako je, Rozana! In četa domo se dalje ljubeili iz srea, samo če bo hotel. Samo škoda, da vam jaz ne morem na kak diplomatičen način pomagati do vaše sreče. Ali to ni mogoče, Rozana?"

Rozana z mehkim nasmehom zmaje z glavo.

(Dalje prihodnjik.)

ZELEZNIŠKA NESREČA V MONTANI



Ko se je blizu Billings, Mont., vsled velikega naliva zrušil most in je več železniških voz potniškega vlaka padla v vodo, je bilo ubitih 35 oseb, 60 pa jih je bilo ranjenih.

"ODPRTA NOC IN DAN SO GROBA VRATA..."

Dne 20. junija je umrla v Clevelandu Mary Ozimek, roj. Perko, stara 45 let in doma iz Kala pri Ambrusu na Dolenjskem. V Ameriki je bila 26 let in tu zapuščena moža, tri sinove in štiri brate.

V sredo 22. junija je v Clevelandu naglo umrla znani rojak Joseph Matejčik, star 79 let. Tukaj zapuščena hčer Helen in sina Andrew Paulina in več sorodnikov. Doma je bil iz Rokavca, kjer zapuščena več sorodnikov.

V sredo 15. junija je na svojem domu v Milwaukee, Wis., v visoki starosti 77 let preminula Mrs. Mary Knafelc, rodom Nemka, ki se je pred 6 leti poročila s Slovencem Jos. Knafelcem. Umrla je za težkimi poškodbami, ko je pred 5 tedni padla po stopnicah in si zlomila vrat. Poleg soproga zapuščena še tri sinove in dve hčeri ter enega posinovljenca.

Dne 16. junija je naglo umrla v Morgantown, W. Va., Mary Boh, roj. Franetič, stara 57 let in doma od nekod na Notranjskem. Zapuščena sina dve hčeri in dva brata ter sestro, katera živi v Clevelandu. Njeno truplo je bilo poslano v Cleveland in tamkaj pokopano.

V Pittsburgh, Pa., je umrla Neža Golch, doma iz Češče vsi pri Novem mestu. V Ameriki je živel 39 let in tu zapuščena 5 omoženih hčera.

Dne 22. junija je v Clevelandu preminila Mrs. Johanna Roje, roj. Vidmar. Bila je vdova in zapuščena tri hčere.

V Ambridge, Pa., je umrl Joseph Košle, doma od Novega mesta.

Te dni je v Seattle, Wash., naglo umrl Frank Kučar, star 57 let in rojen v Hrastniku pri Zidanem mostu. V Ameriko je prišel leta 1906, najprvo v Kansas in od tam se je preselil v državo Washington. Prej je delal v premogovnikih, začel pa leta se je pa pečal s farmarijo. Tu zapuščena žena, v Californiji brata in v Kansasu sestro.

V Coveudale, Pa., je umrl Jakob Šetina, star 64 let in rojen v Darnikih pri Vodicah. Svojecev menda nima. Pokopan je bil civilno 21. junija na Hackettu, Pa.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

Prijazni roparji

"V Tangkvantunu ste bili?" sta me prestrašeno vprašala dva Evropejca, ki sem ju dobil v Pekingu. "In ste še živi?"

Ne morem razumeti, zakaj sta se tako začudila. Tangkvantun je majhno mesto, skoraj vas južno od Tiencina. "Kaj nič ne veste, kaj govorijo Kitajci v Tangkvantunu?" me vpraša eden Evropejcev. "Pravijo, da živi v Tangkvantunu toliko razbojnikov, da se še ptice bojijo leteti nad mestom. Noben premožen Kitajec se ne upa peljati čez Tangkvantun."

Tako govorita dva bela človeka, ki že več let živita na Kitajskem! To je dokaz, da pravljice o razbojnikih celo na Kitajskem naletijo na verna ušesa. Bil sem v Tangkvantunu — ali kratko: v Tungu — in nič se mi ni zgodilo. Seveda so še dandanes razbojniki ondi. Toda kitajski razbojnik ne sme zamenjati z razbojnikom iz Evrope ali Amerike. Kitajski razbojnik more biti kar častiven gospod. Biva v kakem majhnem kraju, ima ženo in otroke, pije s prijatelji čaj in kadi angleške cigarete. V začetku junija izginje. "Uradno" se odpravi na "trgovska pota". Poslovi se od žene in otrok in odide iz tistega kraja. Sicer je malo čudno videti, da ima puško in strelivo s seboj, a nihče si pri tem kaj slabega ne misli. Dokler ne ogroža blagorodni Feng svojih lastnih domačinov, ne bo nihče podvomil o njegovi poštenosti. Kajpa da je vsakemu znano, da gospod Feng ne gre lastnovičja gnezda nabirat, a nihče ne bo rekel žal besede o njem.

Gospod Feng pa se kakih sto milj odtoni s svojimi pajdasi, posvetujejo se o načrtih za fazine pohode in gredo na delo. Načinov je več, izvedbe so po večini okrutne. Kdor ne plača, ga ubijemo. Med julijem in septembrom je čas žetve, ljudje prinašajo riž na tržišča in se z denarjem odpravljajo domov. Zatorej je poletje zlata doba kitajskih razbojnikov.

Druga taka doba je čas pred kitajskim novim letom. Sleheri Kitajci, pa bodi, da ima še toliko napak, poravnava ob novem letu svoje dolgove. Vse leto veseljaci, se zadržujejo, igra — toča za novo leto plača tudi največji siromak vse, kar si je izposodil. Pošteni ljudje delajo, da si priskrbijo denar za dolgove, — a kaj naj počne razbojnik? Saj so ti razbojniki po večini jako revni ljudje, a zadržili so se vendarle, zatorej se prične nova doba roparskih napadov in tveganih tatvin. Ko ima razbojnik toliko denarja, kolikor ga potrebuje za dolg, pa neha ropati. Noben kitajski razbojnik ne bo še dalje ropal, če ima dovolj denarja. Z denarjem se vrne domov, plača

svoje dolgeve in je spet "pošten", je spet velecenjeni gospod Feng. Nikomur, niti njegovim najboljšim prijateljem ne bo prišlo na mar, da bi ga vprašali, kaj je počel, ko ga ni bilo doma. Zgodi se pa tudi da se ne vrne; policija ga je medtem prišla in ga ustrelila. Potem se začne hudo žalovanje in vsa vs izreka svoje prisrčno sožalje radi smrti velecenjenega Fenga, ki je po neki drugi pokrajini ropal in kradel.

Po nekaterih krajih notranje Kitajske je razbojniška nadloga tako pogosta in huda, da si na večere noben človek ne upa brez orožja na cesto. Tedaj vidiš revne kulije in lastnike riževih njiv, ki so si za svoj težki pridobljeni denar kupili lep samokres, da so zavarovani sprti napadov. Tudi v Tangkvantunu, v tem radi razbojnikov tako zloglasnem kraju, se vsi moški oboroženi. Dozdeva se, da razbojniki ne ravna jo tovariško drug z drugim in ne prizanašajo drug drugemu. Če razbojniki iz Lingfanga napadejo vas Tangkvan, se branijo prebivalci tega kraja, čeprav so (ali mogoče zato, ker so) sami razbojniki in tebi nič meni nič postrelijo napadalce. Oblasti se že več let trudijo, da bi zatirale to razbojništvo. To se jim je navzle neizmernim tež-

kočam tudi posrečilo. Razdalje so tako velike, da morajo biti policijske in vojaške čete jako dobro založene in oborožene, ko se odpravijo na pohod zoper razbojnike. Uspeha je malo, saj so razbojniki vendarle gospodarji položaja. Poznajo ozemlje, se poskrijejo in zabrti no napadajo redne čete.

Tudi slavni razbojniki so na Kitajskem; pesniki njih pusto-lovščine opevajo in opisujejo in ljudstvo, ki zna čitati, kar požira to čtivo, čeprav so ta dela po petnajst ali dvajset zvezkov debela.

Tudi dandanes živijo še razbojniki, ki se — kakor v pravljicah — zavezajo za reveže nasproti bogatinom, — in so razbojniki, ki se na lastno pest, iz iskrenega rodoljubja bojujejo proti Japoncem kot prostovoljci in jim prizadevajo mnogo škode. Slavni kolovodja roparjev, Vinglun, je pred nekaj meseci pri bojih na severnem Kitajskem razlrl edini most čez neko reko in je nato naskočil Japonce. A nazaj ni več mogel in več sto razbojnikov so tedaj ujeli, kar pomeni, da so jih postrelili. Vinglun ni maral nikake vojaške šarže. Dejal je, da vendar ni nobena sramota, če je človek razbojnik — na Kitajskem.

ADVERTISE IN "GLAS NARODA"

EDINA SLOVENSKA POGREBNICA
V NEW YORKU IN OKOLICI
PETER JAREMA **Mme. JULIJA JAREMA**
(za moške) (za ženske)
Pogreb \$110. in VEČ
Predno greste kam drugam, pa če je še tako daleč, pridite, ali pa telefonirajte nam za pojasnilo.
Jamčimo, da boste z našo postrežbo popolnoma zadovoljni.
129 E. 7th ST., med 1. Ave in Ave A || 707 PROSPECT AVE, vogal 155 St. NEW YORK Tel.: ORchard 4-2568 || BRONX Tel.: MElrose 5-4577

SPOMIN NA STARO DOMOVINO
"NAŠI KRAJI"
ZBIRKA 87 SLIK
iz vseh krajev Slovenije.
V finem bakrotisku na dobrem papirju, v velikosti 5x7½ inčev
Ta krasna zbirka, vas stane samo \$1
SPADA V VSAKI SLOVENSKE DOM

Največja zaloga slovenskih knjig v Ameriki!

V knjigarni "Glas Naroda" lahko dobite vsakovrstne slovenske knjige naših priznanih pisateljev: Cankarja, Tavčarja, Jurčiča, Preglja, Kmetove, Milčinskega, itd. V zalogi imamo prevode del svetovnoznanih mojstrov: Gospodarske, gospodinjinske in poučne knjige... Igre, pesmi, zemljevide. Ljubitelji lepe knjige naj pišejo po cenik knjig, ki jih imamo v zalogi.

"GLAS NARODA" (Dep. K) 216 W. 18th Street, New York

KRETANJE PARNIKOV SHIPPING NEWS

2. julija: Nieuw Amsterdam, Boulogne Bremen v Bremen Champlain v Havre Rex v Genoa
6. julija: Queen Mary v Cherbourg Hansa v Hamburg
7. julija: Ile de France v Havre
8. julija: Europa v Bremen
9. julija: Saturnia v Trst Volendam v Boulogne
12. julija: De Grasse v Havre
13. julija: Deutschland v Hamburg Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
15. julija: Statendam v Boulogne
16. julija: Conte di Savoia v Genoa
19. julija: Bremen v Bremen
20. julija: Queen Mary v Cherbourg
23. julija: Nieuw Amsterdam v Boulogne Rex v Genoa Champlain v Havre
26. julija: Europa v Bremen
27. julija: New York v Hamburg
28. julija: Ile de France v Havre
30. julija: Vulcania v Trst
3. avgusta: Hansa v Hamburg Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre
5. avgusta: Statendam v Boulogne Bremen v Bremen
6. avgusta: Conte di Savoia v Genoa
10. avgusta: Queen Mary v Cherbourg
11. avgusta: Champlain v Havre
12. avgusta: Europa v Bremen
13. avgusta: Saturnia v Trst
16. avgusta: Nieuw Amsterdam v Boulogne
17. avgusta: Normandie v Havre Aquitania v Cherbourg Hamburg v Hamburg
20. avgusta: Rex v Genoa Ile de France v Havre Veendam v Boulogne
23. avgusta: Bremen v Bremen
24. avgusta: Paris v Havre Queen Mary v Cherbourg New York v Hamburg
27. avgusta: Roma v Genoa
30. avgusta: Europa v Bremen Statendam v Boulogne De Grasse v Havre
31. avgusta: Aquitania v Cherbourg Normandie v Havre